

Ich bin der Karl-Georg

Jeden Daach kann merr lese, wie probiert werrd, su Alde wie uns ze begaunern. Wenn isch nor droo denk, was grad alde Leit su mache, wenn se oogerufe werrn, sie solde ihr Geld odder ihrn Schmuck vor die Hausdier odder uff e Fensderbrett ferrs Abholle dorsch die Bollizei leesche, sunnst käm enn Gauner unn deets klaue? Odder dass ooner ooriefd, er wär de Enkel unn bräucht Geld ferr e nei Audo unn die alt Oma odder de Opa fällt druff enoi? Doodriwwer habb isch mich meddem Schorsch unnerhalle.

Ja, seet de Schorsch, awwer isch glaab, dess deet merr nitt bassiern. Isch habb merr doo schunn ebbes iwwerleeschd. Weil su Gauner frooche joo immer: Opa, weißt du wer gerade anruft? Unn de Opa ze Antwort gibt: Bist du es, Konrad?, unn de Gauner seet: Ja, Opa, ich bin der Konrad. Unn schunn werrd dess Gespräch familiär.

Was deesden du bei su emm Ooruf mache, habb isch de Schorsch gefroochd, was hosde derr donn iwwerleeschd?

De Schorsch hott gegrinsd. Wenn de Gauner frächt: Opa, weißt du wer gerade anruft?, dann gebb isch ze Antwort: Bist du es, Karl-Georg? Unn wanner dann saache dut: Ja Opa, ich bin der Karl-Georg, donn saach isch: Ätsch, isch habb joo gar koon Enkel, der Karl-Georg haaße dut, unn leesch uff.

Dess issen mords Trick, saach isch, den muss isch merr merke.

Eiern Honnes